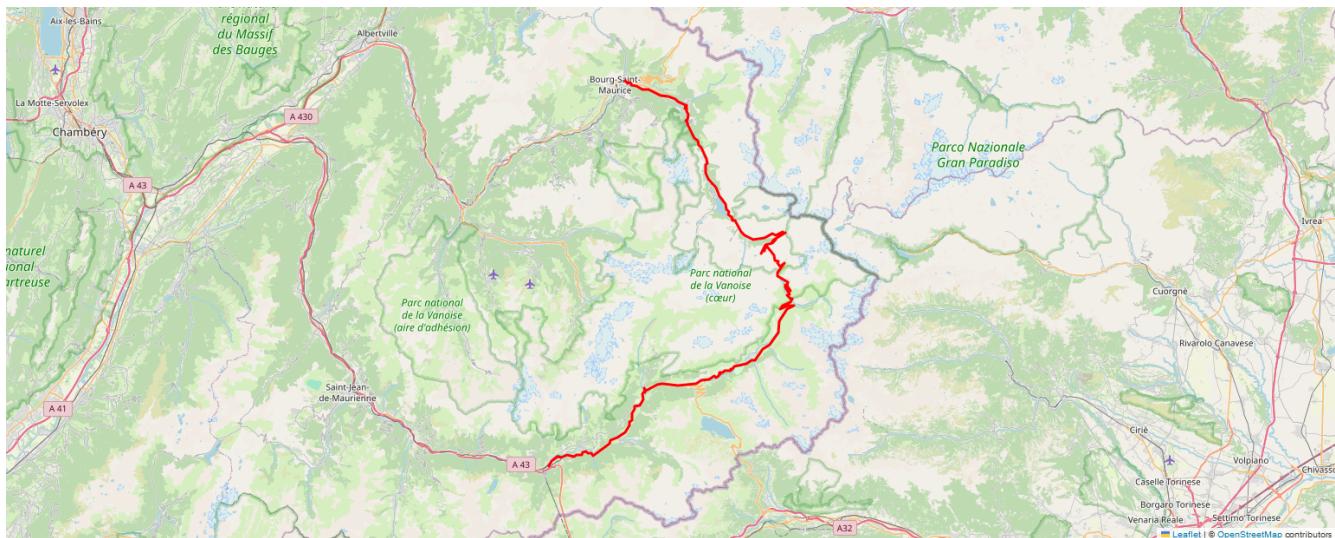
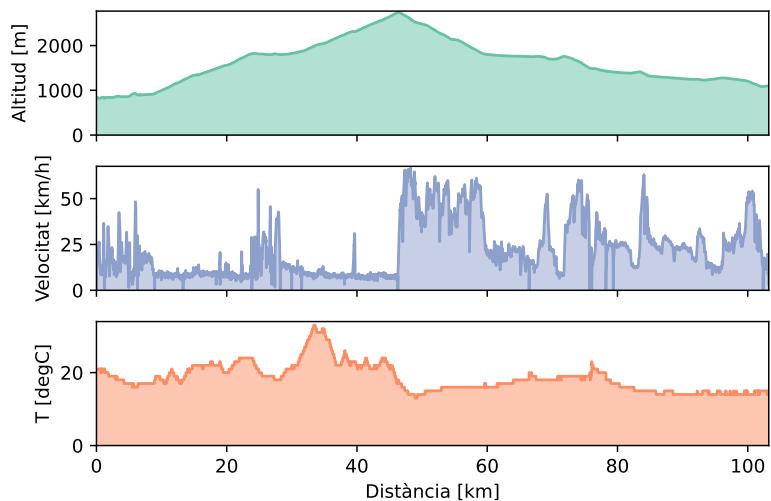

1 BCN - CPH 27: Bourg Saint-Maurice - Col de l'Iseran - Modane

Data	2022-09-10
Hora inici	10:04:48
Distància [km]	103.2
Desnivell acumulat [m]	2292
Temps en moviment [h]	7:06
Temps total [h]	9:57
Velocitat mitjana [km/h]	14.5
Temperatura mitjana [degC]	19

Avui hem pujat el Col de l'Iseran. És el pas més alt dels Alps, port fora de categoria amb 47km, +2049m i 2770m max. Els primers 30km son bastant avorrits, pujes per bosc amb bastant trànsit i no tens gaires viates. A partir de la Val d'Isère el paisatge millora molt. Lo dolent es que ja portes 30km pujant i les cames no entenen què està passant. Poc a poc les hores pujant van passant factura. Quan les forces comencen a flanquejar recorrim al doping com bons ciclistes que som. Ens fotem un gel i sentim l'espiritu de Nairo Quintana a les nostres cames. 20 segons després torna el patiment, les alucinacions, i tot el cos et demana parar. Ja estem a menys de 5km, no portem pujant +4h per posar el peu a terra ara... El paisatge que tenim al voltant et dona forces x seguir. Desafortunadament és una estació d'esquí i està bastant alterat. Aquí també estem en contra de l'esquí. Excepte quan som nosaltres els que esquem, clar. Tot i que també ajuden econòmicament a la regió. Però és un model sostenible ara mateix? A França aquesta temporada diuen* que tancaran les estacions per tot el que consumeixen els remuntadors... Perduts en aquests pensaments finalment arribem al cim i la satisfacció és immensa. Gairebé 5h i 50km pujant sense parar però hem tocat el cel dels Alps. Glòria eterna. Sessió de fotografies, signatures pels fans i roda de premsa.

Baixada guay els primers kms però al tombar cap al sud-oest ens ve un vent de cara que no esperavem i acaba de liquidar-nos. Arribem al vespre a Modane i totes les botigues de pròtesis estan ja tancades.

*Disclaimer: ens ho va explicar un suís i està zero contrastat. Res del q s'escriu aquí es fiable.

Happy

Fotassa

Estem igual de ben enfocats el joan i jo

Into the unknown

Paisatges d'alta muntanya anant en bici et peta el cap

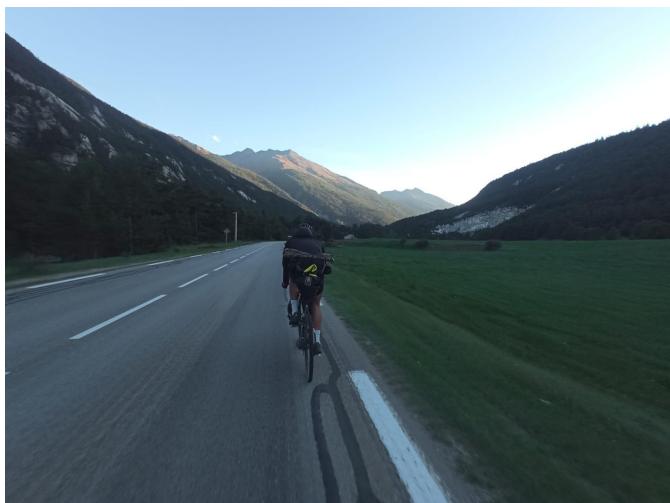

Guerrer

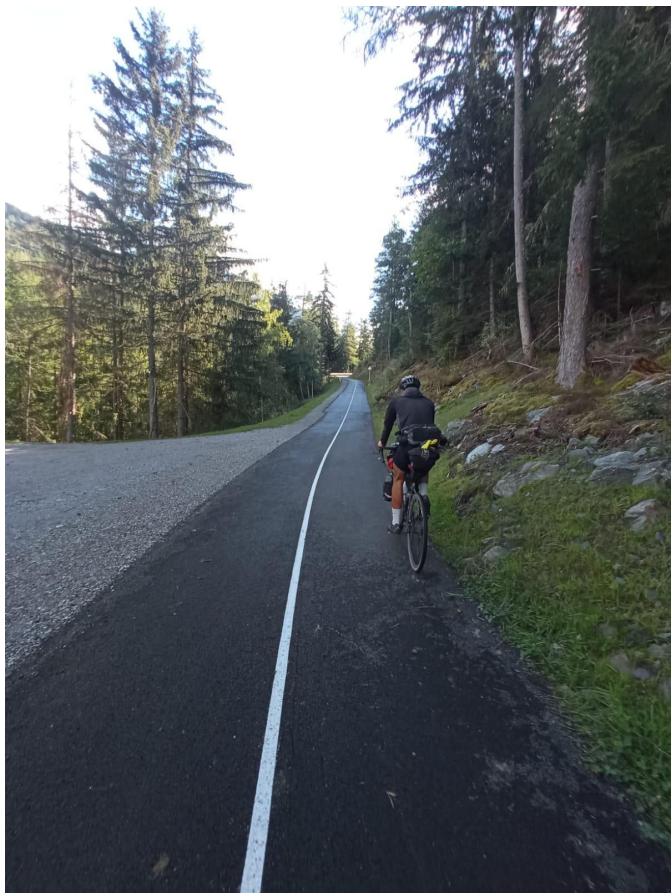

No contents amb fotre soroll durant la pujada tots els notes aquests donant gas al cim per fardar de cavalls.
Main character syndrom

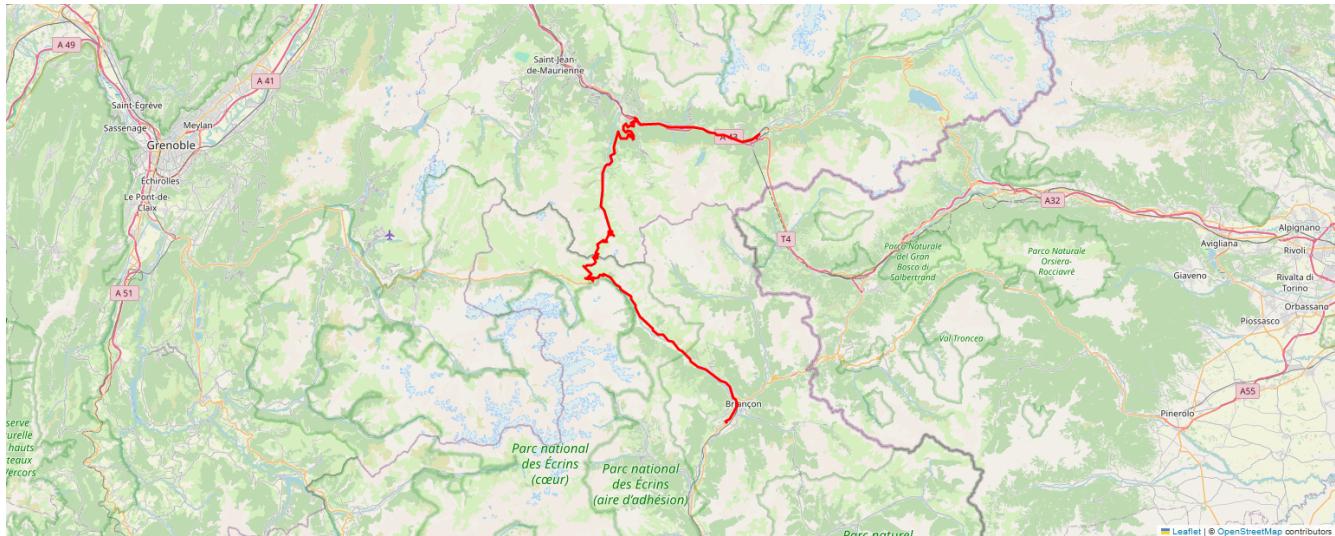
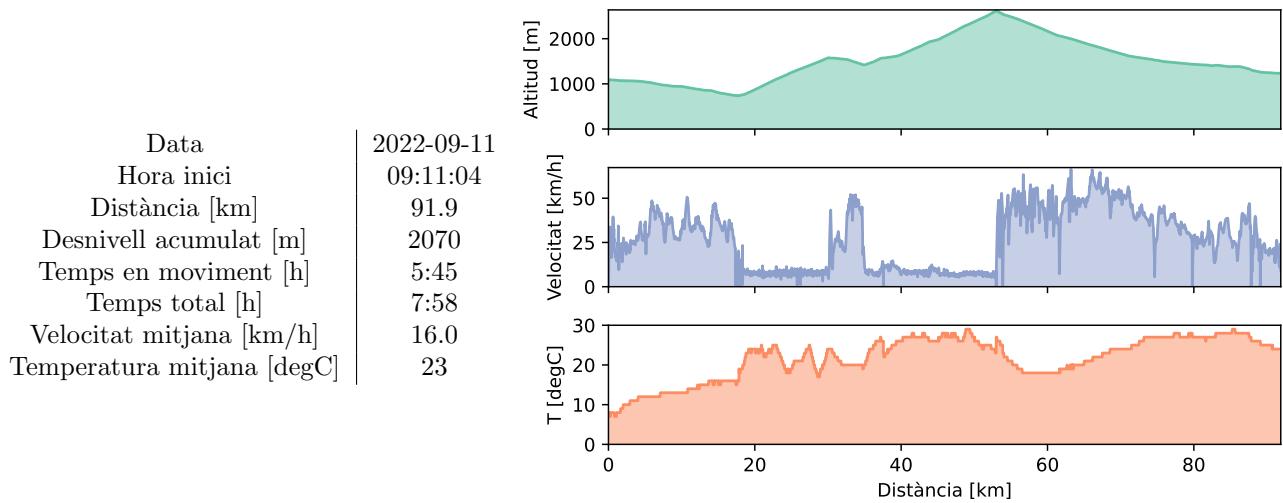
Es veu la baguette a la ronyonera? Aquí ja empaquetem el q sigui

Molt maco tot pero un cop a la recta aquesta quin vent de cara mare de deu

Hi havia un carril bici guay els primers metres del coll d'a jugarte la vida a la carretera

2 CPH - BCN 28: Modane - Saint-Michel de Maurienne - col du Télégraph - Col du Galibier - Col du Lautaret - Briançon

Ahir vam pujar el port més alt dels Alps i avui hem anat a pels més durs (segons climbfinder): el Télégraph i el Galibier. +2069m, 34.8km, 2642m max, fora de categoria. Mitique. Comencem baixant fins a Saint-Michel de Maurienne. Allà agafem aire i comencem a pujar pel Télégraph. Els primers kilòmetres es fan durs i els fem en silenci i pensant si és bona idea fer això el dia després de l'Iseran. Però el Télégraph es deixa estimar i poc a poc es fa menys empinat. Arribem a dalt de tot i per la política estricta de fer els ports d'un push seguim pujant i anem cap al Galibier sense parar a fer foto. Com l'Iseran, és un espectacle. Ens agrada molt poder veure alta muntanya desde la bici. Fa sol però amb l'altura ens mantenim frescos. Mentre comencem a veure glaceres a la llunyania ens aprotem a l'infern. Els últims kms són brutals, 4-5 km de paelles on no baixes del 8-9% quan ja només vols arribar a dalt. Hell on earth. I just aleshores ens adelanta un chaval amb bici elèctrica. El que faltava. Bonjour, diu. A veure si tens el mateix entusiasme saludant quan et quedis sense bateria, cabrón. Treiem forces gràcies a les oreos per pujar els últims metres i finalment arroben al summet. Espectaculars vistes a les dues bandes, el premi es mereix l'esforç. Veiem varios 4000s i fins i tot el massís del Mont Blanc

Descens molt guapo i ràpid fins al col de Lautaret. Allà la carretera és més transitada i no mola tant. Anem a dormir a Briançon, la ciutat més alta de França i celebrem les fites dels últims dies clavant-nos una pizza que ena col.lapsa les artèries.

Col du Galibier + bíceps del Joan

Vive le tour (quan aquest any va començar desde copenhagen ho vam veure x la tele)

It was at this moment

Aquests murets feien una por terrible x despenyarte

